

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 37. Alii in Occitaniam Legati missi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. bruario occisum fuisse. Eum tamen
A.C. 1208. Ecclesia quinta die Martii veneratur.

§. XXXVII.

Alii in Occitaniam Legati missi.

Hist. Albig. In memorata Epistola Summus Ponti-

tex 9.

suranensi, & Abbat Cisterciensi, quos
suos Legatos dicit. Quippe Præfules
provinciæ Narbonensis, ceterique, fidei
conservandæ & pacis studiosi, cum Præ-
dicatorum præcipuos, Episcopum Uxa-
mensem, ambosque Monachos Rudol-
phum & Petrum de Castro novo mors
eripuisset, nec tamen Prædicationis mi-
nisterium, jam languens, multum pro-
fuerunt. Fulco igitur Episcopus To-
losanus & Navarrus Consuranus, itine-
re Romam suscepto, Papam supplices
rogarunt; Ecclesiæ in provinciis Nar-
bonensi, Bituricensi, & Burdegalensi ex-
tremo periculo laboranti succurreret.
Papa, fidei defendendæ zelo accensus,
in hanc rem Epistolas encyclicas, & acri-
calamo scriptas, misit.

Sed Comes Tolosanus, cum compe-
risset duos Episcopos Romanos esse profe-
ctos, & ipse misit duos viros, sceleribus
insignes, Bernardum Archiepiscopum
Aulicorum, & Raimundum Rabastenum
ab Episcopatu Tolosano depositum, qui
causam

causam Comitis agentes apud Papam Sæcul.XIII.
conquesti sunt, de Abbat Cisterciensi, A.C.1208.
ejus Legato, quod acerbe nimis Princi-
pem haberet, promiseruntque, eum in
cunctis se Pontifici submissurum, si is
quemquam de Curia sua delegaret.
Neutiquam vero Comes errata corrige-
re cogitabat, sed Cardinalium quem-
quam a Papa missum dolis suis se captu-
rum sperabat.

Misit Papa Milonem Doctorem, de
Clericorum suorum domesticorum nu-
mero, virum virtute clarum, scientia
eximium, & ad quæcumque pericula im-
pavidum. Socium ei junxit alium Do-
ctorem, nomine Theodosium, Canoni-
cum Genuensem, quem non minor do-
ctrina, animique constantia commen-
dabant. Comes Tolosanus, de adven-
tu Milonis lætus, jactare auditus est:
*Habeo tandem talem, quam exopta-
bam, Legatum; vel magis, ego ipse mi-
bi pro Sacræ Sedis Legato ero.* Sed
spes sua Principem fefellit, nam Papa
Miloni in mandatis dederat; nihil age-
ret, in primis in causa Comitis Tolosani,
sine requisito consilio Abbatis Cister-
ciensis, cui Principis astutia erat explo-
ratissima. *Abbas Cisterciensis, dicebat*
in illis mandatis Papa, cuncta, quæ facien-
da videbuntur, decernet, tua utens o-
pera, quia Comes eum virum maxime,

K 5

te

e. 10.

Sæcul.XIII. te autem non aversatur. Cum ergo
A.C.1208. Milo Abbatem consuluisse, amplissi-
 mum ab eo accepit Commentarium, si-
 gillo munitum. Suadebat vero Abbas
 priusquam Comitem aggredieretur, E-
 piscopos, aliosque Præfules, convocatos
 consuleret, indicabatque eorum no-
 mina, quorum sententiam sequi de-
 beret.

Rigord.an. Exinde Abbas Cisterciensis & Magi-
1208.p.49. ster Milo Philippum Regem Franciæ,
 Comitia cum plurimis Baronibus Villa-
 novæ in Diœcesi Senonensi celebran-
 tem, adierunt, reddideruntque Pontifi-
 cis literas, in quibus rogabat Regem;
 ipse laborem susciperet, & Ecclesiæ, in
 provincia Narbonensi periclitanti, opera
 ferret, aut saltem Ludovicum filium
 suum mitteret.

Respondit Rex; duos leones magnos
 lateribus suis insidiari, nempe Ottone, ad
 qui se pro Imperatore gerebat, & Joannem
 Regem Angliæ, qui ad Regnum
 suum turbandum nulli labori parcerent.
 Proinde nec se ipsum nec filium ex Fran-
 cia exire posse; sed in illis temporum
 adjunctis plus non permitti, quam Baro-
 nibus suis licentiam dare, ad hoc bellum
 proficisciendi. Papa omnibus quoque
 Præfulibus, Optimatibus, tetrico popu-
 lo Franciæ in hac causa scripsérat, In-
 dulgentiam plenariam illis offerens, qui

ad oppugnandos in Occitania Hæreti- Sæcul. XIII.
cos crucis Insigne acciperent. Indul- A.C. 1208.
gentia deinde promulgata, plurimi sa-
cræ huic militiæ nomen dederunt.

§. XXXVIII.

Ecclesia Parisiensis.

Eodem anno Innocentius Papa Lega-
tum in Franciam miserat, Galonum
Diaconum Cardinalem, Titulo S. Mariæ
in Porticu, Jurisconsultum, piissimis mo-
ribus ornatum, qui frequentissime Ec-
clesias, in primis S. Dionysii, invisebat.

Is Constitutionem ad Disciplinam *Rig. ibid.*
Ecclesiasticam spectantem, & decem ca-
pita, de Clericorum Continentia, mo-
destia in vestimentis, & fuga avaritiæ,
complectentem condidit.

In eadem Constitutione occurrit
sententia Excommunicationis ipso Jure
lata, addita exemptione Magistris & Stu-
diosis favente, qui prius monendi sunt,
Tanta illa ætate fuit scholæ Parisiensis re-
verentia.

Odo Sulliacensis, Episcopus Parisien-
sis, hoc etiam anno millesimo ducentesi-
mo octavo die decima tertia Julii ex-
cessit e vita, postquam hanc Ecclesiam *Rigor. ibid.*
annos duodecim rexisset. Præter alias *Sup. Lib.*
virtutes, quibus hic Præsul splendebat, *LXXIV.*
ejus integritas, cum distribuenda essent *s. 54.*
Chr.
Beneficia Ecclesiastica, notatur, quippe *S. Mart.*
apud *Antis.*

